

Atli Dam, lögmaður um andstöðingarnar í samgonguni:

Hóttanir um slit eiga ekki at geva úrslit

Eg haldi ekki, at tað ber til at arbeiði í eini samgongu har ein og hvør 17. maður, eina og hvørja løtu, hóttir við samgongusliti. Verður andstöðuuppskotið, um at steðga framhaldandi viðgerð av málinum um undirsjóvartunnlin samtykt, má haldast, at samgongan hevur útspælt sína rollu, sigur Atli Dam, lögmaður

Orðaskiftið, um ráðiligt er at gera eina fløgu sum undirsjóvartunnil undir Vestmannaundi, er komin í hæddina. Eftir øllum at døma eru nógv fleiri fólk ímóti enn fyrri ætlanini. Millum onnur, sum greitt hava sagt frá, at teir taka ekki undir við ætlanini, eru triggir tingmenn í samgonguni. Birgir Danielsen og Bjarni Djurholm úr Fólkalokkinum, og Vilhelm Johannesen úr Javnaðarflokkinum. Teir fara møguliga at taka undir við einum uppskoti frá andstöðuni, fyrri at forða fyrri, at arbeiðið upp á undirsjóvartunnlin skal gerast.

Hvat sigur Atli Dam, til at vera lögmaður og leiðari av eini samgongu, har samgongutingmenn so greitt siga frá, at teir taka ekki undir við einum tilfíkum máli, sum landsstýrið arbeiðir við. Og hvussu nógv hevur hetta mál í veruleikanum at siga fyrri landsstýrið?

— Samgonguskjalinum er avtalað, at ávisar fløguætlanir skulu endurskoðast og neyvari kannast, hvat kostnaðarleguni í nútíðarprísum viðvikur, og tað er tað sum er farið fram í samband við undirsjóvartunnlin. Tí fer tað kjakið, sum í løtuni fer fram, fram við tørvandi kunnleika til kostnað og aðrar tekniskar

spurningar. Neyðugt er tí at menn, sum skulu taka endaliga stöðu í málinum, sláa kalt vatn í blóðið og viðgera hetta í álvarsemi tá endaliga tøluni fyriliggja, sigur lögmaður. Hann leggur aftrat, at tað er eisini avtalað, at samfelagsfløgur skulu raðfestast. Hetta, sum nú verður gjørt, er júst ein liður í hesi raðfestingini. Einku nýtt arbeiði er sett í verk, men hildið er fram við fløgum, sum eru settar í verk framaundan. Mest at kalla allar hesar eru lidnar í 1992.

— Sjálvsagt er í lagi, at hava eitt kjak um samfelagsviðurskifti, bæði innan og uttan fyrri samgongu, men tað sum kann vera óheppi er, at menn taka í forhend eina avgjörða stöðu, uttan at hugsa um avleiðingarnar, — at verulig viðgerð verður blokerað í samgonguni.

— Eg góðtaki ekki, at samgongumenn hóttu við at taka undir við einum minnilutauppskoti sum ger, at viðgerðin av einum tilfíkum uppskoti verður steðgað. Eg havi tí sagt, at ein samgonga av 17 monnum, má virka alla tíðina á demokratiskan hátt. T.v.s. at vit viðgera mál í samgonguni, og meginreglan má vera hon, at tá eitt mál hevur fingið meiriluta í samgonguni, so gongur samlaða samgong-

an inn fyrri at málið verður framt, sigur Atli Dam.

Hann heldur tó, at mál kunnu hava tilfíka náttúru, at tey av samvitskuorsøkum kunnu gera tað ógjöriligt hjá ávisum samgongumönnum at taka undir. Men eru ninvegin mál, av stórum samfelagsligum týðningi sum hetta, so má tað vera ein meiriluta, sum tekur avgerðir. Annars mugu tingmenn gera upp við seg sjálvan hvørjar avleiðingar tað kann fáa fyrri samgonguna, sigur lögmaður.

— Atli Dam hevur tí sagt við samgongutingmenn, at teir mugu boða frá, um teir eru við ella ímóti, eftir at málið hevur fingið eina rímliga viðgerð. Verður ein av samgongutingmönnum ekki við, má tað fáa til fylgju, at samgongan verður slitin. Eg haldi ekki, at tað ber til at arbeiða í eini samgongu, har ein og hvør 17. maður eina og hvørja løtu hóttir við at spreingja samgonguna.

— Eg havi sagt hetta í samband við eini trý ella fyra mál, sum hava verið uppi í seinastuni, at tað fer ekki at bera til at hóttan um samgonguslit gevir úrslit. Tað má heldur vera ein saklig viðgerð, sum gevur úrslit.

Galdandi fyrri allar

Vil hetta siga, at menn sum Bjarni Djurholm,

Birgir Danielsen og Vilhelm Johannesen hava fingið at vita, at hevur eitt mál fyrst fingið eina gjølliga og sakliga viðgerð í samgonguni, og at ein meiriluta í samgongu tekur undir við tí, so skulu teir atkvøða fyrri tí?

— Eg havi eisini sett beinleiðis adressur á. Eg havi sagt, at hetta er galdandi fyrri allar 17. Orsøkin til, at eg havi sagt hetta generelt og alment er, at eg meti styrkna hjá hesi samgonguni vera, at hon kann sýna, at hon er arbeiðsør. Vit hövdu eina samgongu undan hesari, og lítill ivi er í, at tað arbeiðslagið var sera niðurbrotandi fyrri øllum politiskum virkseimi, tí tað snúi seg um lítið annað enn politiskt klandur og hvussu einstakir menn kunnu markera seg í mun til annan. Tá hendan samgongan varð skipað, legði eg dent á, at hesir báðir flokkarnir, so ymiskir teir eru, kunnu skapa praktisk úrslit. Tað hevur eisini verið mín fatan, at flokkarnir hava arbeitt væl saman uttan hesar lóttur, og hetta hevur skapt eitt ávíst álit millum manna, men tað skal eisini nógv til av slíkari togan, at veljarin fatar hetta sum óbúar barnalótir.

Einku lokalmál

Lögmaður heldur, at hetta málið um undirsjóv-

artunnlin er als einku lokalmál, og kann als einki kann sammetast við t.d. sjúkrahúsverkið, sum annars mangan verður ført fram.

Heldur einki kann hetta mál sammetast við eina vanliga samferðslufløgu, og má tí hava eina serliga viðgerð. Atli Dam vísir á fløgvalarmálið og ta kann, sum varð gjørt á sinni, hvar best var at leggja ein fløgval. Kanningin vísti, at fløgvalurin lá best á Sandoyinni, men av tí, at Sandoyggin var so mikið avskorin frá meginøkinum, varð hetta kortini hildið av summum nevndarlimum, at flutningskostnaðurin týddi so nógv, at Tórshavn hevði fyrirmun. Skulu vit framvegis hava fløgvalin í Vágum, sum øll tekin eru til, hevði ein undirsjóvartunnil gjørt leiðina á fløgvalin frá eittmá meginøkinum væl stytri, og tað hevur einki so lítið at siga, heldur lögmaður. Hann leggur aftrat, at tekniskt liggur fløgvalurin betri í Vágum enn á Glyvursnesi.

— Eisini eigur at havast í huga, hvat rakstur og útbýgging av verandi sambandi um Vestmannaund kostar. Hetta er júst tað útrokningararbeiði, sum nú fer fram, og tað skal taka ta tíð tað krevur. Vit hava ongan serligan skund.

Atli Dam sigur, at eitt hvørt alment arbeiði skal setast í verk tí mong av teimum, sum nú eru í gerð, eru um at verða liðug.

Fær avleiðingar

Skuldi tað hent, at eitt andstöðuuppskot, sum forðar landsstýrinum í at arbeiði við einum málið, verður samtykt, so má samgongan metast at hava útspælt sína rollu. Tá hövdu verið allar orsøkir at ivast í, um ein tilfík samgonga framyvir hevði verið før fyrri at stýra landinum framyvir.

Men skilur Atli Dam einki, at tað eisini eru politikarar innan samgonguna, sum óttast fyrri, at vit einki hava ráð til eina tilfíka fløgu, og tí vilja gera vart við seg?

— Eg eri varðugur við, at stór fjøld av føroyingum, m.a. av herferðini móti ætlanini, eins og av mis-skiltum samanberingum, eru ímóti. Júst tað ger, at vit nýðast at taka ta neyðugu tíðina, og fáa øll tøl fram, so viðgerðin kann vera so saklig sum gjørlig, sigur Atli Dam.

tór.-